

von Kṛṣṇa getragene, ÇABDAM. im ÇKDR. R. 2, 96, 31. 5, 4, 2. RAGH. 9, 51. VARĀH. BRH. S. 43, 25. KATHĀS. 39, 107. 112. ÇATR. 2, 475. Verz. d. Oxf. H. 138, b, 13. BUĀG. P. 1, 11, 28. 2, 2, 10. 3, 8, 31. 13, 40. 28, 15. 4, 30, 7. 5, 3, 3. 23, 7. 6, 4, 37. 8, 18, 3. 20, 32. WEBER, KRSHNĀG. 294. PAÑĀR. 1, 3, 78. 4, 4. 2, 2, 85. 4, 6, 2. — 2) ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — (auch ohne Cäsur nach der 10ten Silbe) COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XIII, 2). Ind. St. 8, 422. — 3) Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 185, b, 40.

वनमालाधर 1) adj. einen Kranz von Waldblumen tragend. — 2) ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 162 (XII, 11). — Vgl. मालाधर.

वनमालिका f. 1) = वनमाला 1) BUĀG. P. 3, 13, 28. — 2) N. einer Pflanze, = वाराहीकन्द AUSH. 16. — 3) ein best. Metrum, = नवमालिनी Ind. St. 8, 383. — 4) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Rādhā PAÑĀR. 2, 4, 44. — 5) N. pr. eines Flusses HARIV. 9314.

वनमालिन् 1) adj. mit einem Kranze von Waldblumen geschmückt, insbes. als Beiw. und Bein. Kṛṣṇa's (Viṣṇu's) AK. 1, 1, 16. H. 217. MED. n. 242. fg. HALĀJ. 1, 24. MBH. 1, 7950. 4, 2356. 7, 412. 9, 2845. HARIV. 10386. Gtr. 7, 31. KHANDOM. 115. BUĀG. P. 4, 7, 21. 8, 47. 8, 6, 6. 10, 33, 24. 11, 27, 39. PAÑĀR. 3, 11, 19. 4, 1, 23. 3, 36. — 2) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Tüb. H. 13. — 3) f. °मालिनी a) = वाराही MED. wohl eine best. Pflanze; nach WILSON a female energy of Kṛṣṇa. — b) ein N. der Stadt DVĀRĀKĀ TRIK. 2, 1, 14.

वनमालीशा (वनमालिन् + ईशा) adj. f. den mit Waldblumen Geschmückten (Kṛṣṇa) zum Herrn (Gemahl) habend, Bein. der Rādhā PAÑĀR. 2, 5, 32.

वनमुच 1) adj. Wasser spendend RAGH. 9, 18. — 2) m. Wolke ÇABDAM. im ÇKDR.

वनमुद्ग m. Phaseolus trilobus AK. 2, 9, 17. H. 1173. SUÇR. 1, 197, 13. f. घ्रा dass. RĀĀN. im ÇKDR.

वनमूत m. Wolke, nach ÇKDR. ein von BHAR. zur Erklärung von ज़ीमूत erfundenes Wort.

वनमूर्धन्ना f. eine best. Pflanze, = कर्कटप्रज्ञी RĀĀN. im ÇKDR.

वनमूलफल n. sg. Wurzeln und Früchte des Waldes VARĀH. BRH. S. 42, 3.

वनमृग m. eine im Walde lebende Gazelle R. 3, 49, 45.

वनमोचा f. wilder Pisang RĀĀN. im ÇKDR.

वनपितर (vom caus. von 1. वन्) nom. ag.; superl. °नूतम zur Erkl. von वनीयम् Nir. 12, 5. Comm. zu BRĀG. P. 1, 19, 36.

वनर m. = वानर BHAR. im DVĪRŪPAK. nach ÇKDR.

वनराज m. der König des Waldes d. i. der Löwe H. c. 183. ÇABDAM. im ÇKDR.

वनराजि und °राजी f. 1) Baumreihe, ein sich lang hinstreckender Wald HALĀJ. 2, 56. पिप्पलानाम्, लोधाणाम् MBH. 2, 805. 3, 11589. fg. 15572. आस्ता ते स्तिमिते मेने रक्ष्यमाणे परस्परम् । संप्रसुते यथा नक्तं वनराज्यौ मुपुष्पिते ॥ 7, 487. 13, 1993. HARIV. 3841. R. GORR. 2, 102, 2. 3, 22, 22. 52, 23. 53, 45. 79, 25. 4, 13, 9. 5, 8, 21. KĀM. NITIS. 14, 25. RAGH. 1, 38. 3, 3. 9, 44. 13, 15. ÇIÇ. 12, 29. Spr. 2828. RĀĀ-TAR. 4, 150. BUĀG. P. 3, 21, 40. — 2) °राजी (so im Index) N. pr. einer Sclavin Vasudeva's

VP. 439, N. 2.

वनराज्य n. N. pr. eines Reiches VARĀH. BRH. S. 14, 30.

वनराष्ट्र m. pl. N. pr. eines Volkes VARĀH. BRH. S. 14, 29. °कं MĀRK. P. 58, 49.

वनरूह n. Lotusblüthe (im Wasser wachsend) BUĀG. P. 5, 3, 3. 17, 13. 10, 31, 12.

वनर्गु (वनस् = 1. वन + 4. गु) adj. im Holze —, im Walde — oder in der Wildniss sich umtreibend; = वनगामिन् Nir. 3, 14. मृगो ऋष्यो वनर्गुः von Agni, der im Wasser und im Holze wohnt, RV. 1, 145, 5. तनूत्यज्ञैव तस्करा वनर्गु 10, 4, 6. न स्तेर्न वनर्गुभिः AV. 4, 36, 7. daher = स्तेन NAIGH. 3, 24. तं त्वा स्तुवति क्वपुः परुषसो वनर्गवः Weise und Wilde SV. NAIGH. 4, 9.

वनर्ज m. eine best. Pflanze, = प्रज्ञी AUSH. 24.

वनर्द्धि (1. वन + ऋद्धि) f. ein Schmuck des Waldes BUĀG. P. 4, 6, 19.

वनर्षद् (वनस् = 1. वन + सद्) adj. VS. PAṬ. 3, 48. auf Bäumen —, im Holze sitzend, —nistend: वयः RV. 2, 31, 1. वनर्षदो वायवो न सोमाः 10, 46, 7.

वनलक्ष्मी f. 1) ein Schmuck des Waldes. — 2) Pisang, Musa sapientum RĀĀN. im ÇKDR.

वनलता f. eine im Walde lebende Schlingpflanze BUĀG. P. 10, 33, 9.

वनलेखा f. = वनराजि. नवनग° ÇIÇ. 4, 65.

वनवल्लरी f. eine best. Grasart, = निःश्रेणिका RĀĀN. im ÇKDR.

वनवाह्नि m. Waldbrand H. 1101. HALĀJ. 1, 70. KATHĀS. 36, 344.

वनवात m. Waldwind ÇĀK. 3.

1. वनवास m. 1) das Wohnen —, der Aufenthalt im Walde R. 1, 17, 18. 2, 21, 4. 47. 49. 22, 29. 52, 57. R. GORR. 2, 13, 34. 29, 2. 4, 4, 5. KĀM. NITIS. 2, 27. ÇĀK. 69, 2, v. l. Spr. 5229. MĀRK. P. 109, 34. — 2) N. pr. eines Landes Verz. d. Oxf. H. 339, a, 37. fg. 340, a, 15.

2. वनवास adj. im Walde seinen Wohnort habend; m. Waldbewohner: तरुभिर्वनवासबन्धुभिः ÇĀK. 85.

वनवासक m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 6, 366. °वासिक ed. Bomb. वानवासक VP. 192. in der 2ten Aufl. (II, 178) वनवासक; als Varianten werden in beiden Ausgg. वानवासिक und वानवासिन् aufgeführt. — Vgl. वनवासिन्, वनवास्य, वानवासक.

वनवासन m. Zibethkatze TRIK. 2, 5, 10.

वनवासिन् 1) adj. im Walde wohnend; m. Waldbewohner M. 6, 27. R. 1, 61, 1 (63, 1 GORR.). 2, 23, 23. 52, 48. 90, 12. KĀM. NITIS. 2, 28. KATHĀS. 61, 17. HIT. 49, 12. — 2) m. a) N. pr. eines Landes im Süden HARIV. 3232. VARĀH. BRH. S. 9, 15. 14, 12. 16, 6; vgl. वनवासक, वनवास्य. — b) Bez. verschiedener Pflanzen: = ऋषभ, मुष्कक, वाराहीकन्द, शात्मलीकन्द und नीलमक्षिकन्द RĀĀN. im ÇKDR.

वनवास्य = वनवासिन् 2) a): वनवास्यज्ञनाधिपः HARIV. 3333 nach der Lesart der neueren Ausg., वनस्यास्य ज्ञ° die ältere Ausg. — Vgl. वानवास्य.

वनविरोधिन् m. N. des zwölften Monats Ind. St. 10, 298.

वनवृत्ताकी f. die Eierpflanze (वृहती) RĀĀN. im ÇKDR.

वनव्रीहि m. wilder Reis H. 1176.

वनप्रूकरी f. Mucuna pruritus Hook (कपिकच्छु) RĀĀN. im ÇKDR.

वनप्रूणा m. ein best. Knollengewächs RĀĀN. im ÇKDR.